

Sygn. akt II W 639/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jarosław Walentynowicz

Protokolant: p. o. sekr. sąd. Aleksandra Piasecka

Oskarżyciel skarbowy: Alicja Szostek

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2020 r.

sprawy:

A. B.

s. K. i M. z domu M.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. prowadząc działalność gospodarczą w K., w okresie od dnia 25 stycznia 2018r. do 08 maja 2019r. uporczywie nie wpłacił w terminie na rachunek Urzędu Skarbowego w K. podatku od towarów i usług należnego za grudzień 2017r. i za grudzień 2018r.

w łącznej kwocie 12.957,00 złotych,

naruszając tym przepisy określone w art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018r., poz. 2174 ze zm.)

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 k.k.s.

II. prowadząc działalność gospodarczą w K., w okresie od dnia 20 lutego 2017r. do 08 maja 2019r., działając w warunkach czynu ciągłego, nie wpłacił w terminie na rzecz Urzędu Skarbowego w K. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń za kolejne miesiące od stycznia 2017r. do grudnia 2018r.,

przy czym kwota niewypłaconego podatku dochodowego od osób fizycznych wynosi 2.760,00 zł, tj. nie przekracza ustawowego progu,

naruszając tym przepisy określone w art. 38 ust.1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018r., poz. 1509 ze zm.)

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 77 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

I. oskarżonego **A. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu wykroczeń skarbowych i za to z mocy art. 57 § 1 k.k.s. i art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 77 § 3 k.k.s. przy zastosowaniu art. 50 § 1 k.k.s. skazuje go na karę grzywny w wysokości 800 (ośmiuset) złotych;

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwalnia oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

W sprawie tej ustalono, że oskarżony A. B. prowadzi działalność gospodarczą w K.. W okresie od 25 stycznia 2018r. do 8 maja 2019r. nie wpłacił na rachunek Urzędu Skarbowego w K. podatku od towarów i usług należnego za grudzień 2017r. i grudzień 2018r. w łącznej kwocie 12 957zł.

Także w okresie od 20 lutego 2017r. do 8 maja 2019r. nie wpłacił na rzecz Urzędu Skarbowego w K. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń za kolejne miesiące od stycznia 2017r. do grudnia 2018r. w kwocie 2760zł.

Dowody: dokumentacja z Urzędu Skarbowego – k. 2 – 4, 8 – 11, 30 – 35.

Przesłuchany w charakterze obwinionego A. B. (k. 69- 69v), nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i wyjaśnił, że nie płacił należności skarbowych, ale nie było to z jego winy. Przyznał, że podatków i zaliczek od wynagrodzeń nie płacił, ale działo się to z powodu braku środków i działania nieokreślonego sędziego, który go oszukał w 2001r. W dalszej części wywodził, że prokuratura i państwo nie działają dobrze. W ostatnim słowie prosił o wymierzenie mu kary 600 zł grzywny.

Sąd zważył:

Trudno odnieść się do zaprezentowanych wyjaśnień obwinionego. Należy ograniczyć się do stwierdzenia, że stanowią one linię podjętej nieudolnej linii obrony i żaden sposób nie uwalniają go od odpowiedzialności za niewywiązywanie się z należności publicznoprawnych.

Brak wpłat jest bezsporna i nie wymaga komentarza. Zawarta w aktach w tym przedmiocie dokumentacja nie budzi wątpliwości.

W świetle powyższego i przy braku okoliczności wyłączających odpowiedzialność oskarżonego winę A. B. uznano za udowodnioną.

Jego zachowanie polegające na zaniechaniu wpłat podatku od towarów i usług wyczerpało znamiona wykroczenia skarbowego z art. 57§1 kks, a zaniechanie wpłat zaliczek na podatek dochodowy wyczerpało znamiona wykroczenia skarbowego z art. 77§3 kks.

Przy wymiarze kary za okoliczność obciążającą należało mieć na uwadze znaczną społeczną szkodliwość zachowania obwinionego godzące w bezwzględny obowiązek uiszczania należności publicznoprawnych. Za okoliczność łagodzącą uznano dotychczasową niekaralność A. B. za przestępstwo.

W konsekwencji wymierzono karę jak w części dyspozytywnej wyroku uznając, że będzie ona adekwatna do wagi przypisanych mu czynów.

Aktualna sytuacja materialna oskarżonego uzasadnia zwolnienie go od zapłaty sądowych kosztów postępowania w całości.